

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/133/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314223122
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1314223122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. A., narodený dňa XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senec, Krátka 1, dieťa rodičov: matka - Z. B. C. A., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: K. X, L. O., zastúpená: Advokátskou kanceláriou Consilior Iuris, s.r.o. so sídlom: Bratislava, Radlinského 51, otec - Q. A., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom D. XX, L. O., zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Kučerom, so sídlom: AK Krajinská 30, Bratislava, o úpravu práv a povinností, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/465/2014-532 zo dňa 16.01.2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/465/2014-532 zo dňa 16.01.2020, potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 16.01.2020, č.k. 37P/465/2014-532 rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého Z. výživným v sume 150,- eur mesačne, za obdobie od 18.12.2015 do 31.03.2017, za obdobie od 01.04.2017 do 30.06.2017 sa výživné neurčuje, za obdobie od 01.07.2017 do 31.08.2017 je otec povinný prispievať výživným v sume 150,- eur mesačne, za obdobie od 01.09.2017 do 30.06.2018 súd výživné neurčuje, za obdobie od 01.07.2018 je otec povinný prispievať na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne, ktorú sumu je povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zároveň rozhodol, že ročné výživné na maloletého za obdobie od 18.12.2015 do 30.01.2020 v sume 3.332,90 eur je otec povinný splácať v 100,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, počnúc dňom 01.02.2020 k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok. o zvyšku vzájomný návrh matky a otca zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom konania je určenie výživného na maloletého od 18.12.2015, kedy maloletý bol rozsudkom zo dňa 12.11.2015 č.k. 37P/465/2014-198 zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V časti určenia výživného pri tejto zmene úpravy pomerov k maloletému bola vec odvolacím súdom dva krát vrátená na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. V poradí prvým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že výživné na čas striedavej starostlivosti neurčuje. Odvolací súd zrušil tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie a vec v časti zrušenia vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie a to z dôvodu, že rozhodnutie vôbec neobsahovalo odôvodnenie, prečo súd prvej inštancie výživné neurčil. V poradí druhým rozsudkom č.k. 37P/465/2014-324 zo dňa 7.9.2017 súd prvej inštancie otca zaviazal platením výživného na maloletého v sume 200,- eur mesačne, počnúc dňom 20.3.2017 a rozhodol o splátkach ročného výživného.

V odvolacom konaní Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11CoP/24/2018-355 zo dňa 22.8.2018 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu pri určovaní výživného mal súd prvej inštancie zisťovať mesačné náklady na dieťa, riadne zistiť možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov a tieto porovnať a z uvedeného vychádzať pri určovaní vyživovacej povinnosti. Zákon umožňuje (nie je to však pravidlo) pri zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti výživné aj neurčiť. Odvolací súd vytkol, že uvedenými zásadami sa súd prvej inštancie nespravoval.

3. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania dospel k záveru, že je potrebné určiť výživné na maloletého za obdobie od právoplatnosti rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, t.j. od 18.12.2015 a vo zvyšku návrh zamietol ako nedôvodný. V rámci zárobkových a majetkových pomerov účastníkov konania zistil, že otec dosahoval za obdobie 1/2014 - 10/2014 čistý príjem 20.720,83 Eur, za obdobie 1/2015 - 12/2015 mal čistý príjem spolu 24.248,89 Eur. Otcov príjem od 11/2015 do 4/2017 bol spolu v sume 40.326,16 eur (t.j. 2.240,34 eur netto/mesiac), za obdobie od 9/2017 do 12/2018 dosahoval priemerný mesačný netto príjem 2.093,16 eur, za 9/2019 mal čistý príjem 2.283,11 eur. Súd prvej inštancie prihliadol aj na otcov uzatvorenú životnú poisťku, hodnota ktorej je 4.521,61 eur, vzal do úvahy zmenu osobného stavu otca, ktorý uzatvoril nové manželstvo dňa 29.9.2018. Matka bola zamestnancom spoločnosti Hewlett - Packard Slovakia, s.r.o. od 1.6.2015, kde a za obdobie od 6/2015 do 9/2015 dosiahla príjem spolu 4.862,98 eur. Je vlastníčkou nehnuteľnosti v obci L. O., je zapísaná ako držiteľ osobného motorového vozidla a nákladného prívesu. Od 1/2015 do 12/2015 mala matka príjem 8.835,63 eur, od za rok 2016 mala 6.562,84 eur, za rok 2017 mala čistý príjem 3.838, 88 eur, rok 2018 mala 13.782,32 eur, v 2019 mala spolu 2.459,57 eur. Od 5/2016 do 1/2017 poberala materský príspevok spolu v sume 7.256,90 eur. Súd prvej inštancie prihliadol na matkou zaslaný rozpis priemerných mesačných výdavkov za rok 2017 na maloletého Z. v sume 666,53 eur / a X. - 319,90 eur/. Hrubý príjem matkinho manžela predstavoval v roku 2016 sumu 15.605,88 eur, v roku 2017 sumu 19.724,13 eur, v roku 2018 sumu 22.499,78 eur.

4. Otec na záverečnom pojednávaní uviedol, že jeho aktuálny priemerný mesačný netto príjem je 2.200,- eur, jeho manželka si založila živnosť dňa 8.1.2020 na fotografickú činnosť, dovtedy bola dobrovoľne nezamestnaná a má jednu vyživovaciu povinnosť, striedavá osobná starostlivosť sa riadne nerealizovali v mesiacoch 4, 5, 6/2017 a tiež od 9/2017 do 6/2018. Taktiež uviedol, že vlastní rodinný dom a 3 akordeóny. Matka poukázala na svoj aktuálny priemerný mesačný netto príjem 1.200,- eur a príjem jej manžela 900,- eur mesačne, pribudla jej jedna ďalšia vyživovacia povinnosť v r. 2016 voči mal. X. C., ktorý navštevuje materskú škôlku.

5. Vzhľadom na pomery na strane otca a matky určil súd prvej inštancie otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého, počnúc právoplatným rozsudkom o striedavej osobnej starostlivosti v sume 150,- eur mesačne, nakoľko takto určené výživné považoval za primerané veku a potrebám maloletého, ktorý má aktuálne 15 rokov a zároveň primerané zárobkovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam otca, ktoré sú mierne lepšie v porovnaní s matkou, pričom vzal do úvahy aj príjem matkinho manžela a nezamestnanú otcovu manželku, ktorá má jednu vyživovaciu povinnosť. Za obdobie, kedy matka nerešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti a maloletého ponechala vo svojej osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie výživné neurčil, nakoľko svojvoľné správanie matky vyhodnotil v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozsudkom, čo je neprípustné, preto vo zvyšnej časti jej návrh zamietol ako nedôvodný.

6. Čo sa týkalo zročného výživného na maloletého za rozhodné obdobie od 18.12.2015 do 31.01.2020 s výnimkou neurčeného obdobia, súd prvej inštancie vzal do úvahy doposiaľ otcov zaplatené výživné za rozhodné obdobie spolu v sume 2.130,- eur, ktoré odpočítal z celkovej dlžnej sumy na výživnom (36 x 150 + al. časť - 2.130,- eur) a dlžné výživné povolil otcovi splácať v 100,- eur mesačných splátkach.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec maloletého odvolanie, ktorým sa domáha rozhodnutia, ktorým výživné nebude určené. Namietla, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z klamlivých údajov o výdavkoch na maloletého. Matka vo svojom podaní tvrdila, že v priemere na maloletého miera 666,- eur mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že syn žije v striedavej starostlivosti v modeli 1:1, by týmto prepočtom jeho náklady boli viac ako cca 1.300,- eur mesačne, čo je takmer priemerný plat v Bratislave. Otec namietla, že tieto fiktívne náklady matka nezdôvodnila žiadnym reálnym podkladom a predložené účtenky ako doklad o tom, koľko prostriedkov matka vynakladá na syna, sú obvykle za potraviny, resp. za

veci, týkajúce sa údržby domu a obsahujú aj položky, ktoré neboli určené pre maloletého. Otec poukazuje na skutočnosť, že porovnávacie tabuľky, ktoré matka predložila za mesiac november a december 2019, obsahujú položky, ktoré sú jednorazové - platba za stomatologické pomôcky, platba za výlet a tvoria takmer 1/3 mesačných nákladov, a podľa názoru otca skresľujú celkové náklady. Suma, ktorú súd prvej inštancie priznal matke rozhodnutím je teda de facto fiktívna, nakoľko nie je podložená reálnymi nákladmi a spôsob, akým matka dokladuje starostlivosť o syna, nedáva garanciu, že výživné, smerujúce do jej rúk, budú použité skutočne pre potreby maloletého. Otec uviedol, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nepracoval s informáciami, že napr. matka neplatí krúžky, jediný krúžok - plávanie hradil otec, že matka tvrdí, že má cestovné náklady na maloletého 40,- eur mesačne, avšak otec maloletému zakupuje mesačník na autobus a vlak. Rovnako otec uhradza maloletému aj školské výlety, okuliare. Otec ďalej namieta, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z klamlivých údajov o príjmoch rodiny matky, ktorá na záverečnom pojednávaní uviedla, že príjem jej manžela je 900,- eur mesačne, pričom z potvrdenia ProMinent Slovensko, s. r. o. o hrubom príjme matkinho manžela vyplýva, že bol v roku 2018 22.499,- eur (t. j. 1.875,- eur brutto/ 1.397,- eur netto). Táto informácia podstatným spôsobom mení obraz o finančnej situácii rodiny matky - príjem je de facto vyšší, než príjem rodiny otca (v pomere cca 2.200,- eur k 2.500,- eur). Po uvedení rozhodnutia súdu prvej inštancie do praxe rodine otca ubudne 250,- eur a rodine matky 250,- eur pribudne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie z pohľadu otca je nezákonné, pretože nie je zdôvodnené tak, aby bolo spätne preskúmateľné, aby bola zrejma metodika spracovania zistených informácií a spôsob výpočtov. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie v podstatných otázkach, nedostatočne zdôvodnil rozsudok, nezdôvodnil, prečo neurčil výživné v roku 2015 a neuviedol ani žiaden racionálny a relevantný dôvod na určenie výživného.

8. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami otca, že súd prvej inštancie nezistil riadne zárobkové pomery matky a jej manžela. Z obsahu spisu aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie si zabezpečil podklady potrebné pre rozhodnutie a tieto zistenia riadne premietol do odôvodnenia svojho rozhodnutia. V tejto súvislosti uviedla, že práve otec maloletého neuviedol, že okrem toho, že je zamestnancom v pracovnom pomere, je aj spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti EKOFARM s.r.o., IČO: 36 314 021. Vzhľadom na to, že táto obchodná spoločnosť je prijímateľom štátnej pomoci a vlastníkom nehnuteľností v obci Podskalie, okres Považská Bystrica, ktoré sú vedené na sedemnástich listoch vlastníctva, majú tieto skutočnosti priamy vplyv na majetkové pomery otca. Okrem toho otec nespomenul skutočnosť, že poskytuje na objednávku hudobnú produkciu na svadbách a podobných spoločenských príležitostiach, čo inzeruje na webstránke www.akordeonista.sk. Tak isto aj otcova manželka poskytuje fotografické služby a inzeruje ich na webstránkach www.skvelefoto.sk a www.babyfoto.sk, cenník služieb je na stránke uvedený. Tieto skutočnosti otec maloletého súdu neuviedol, pričom sa dá predpokladať, že ako otec maloletého, tak aj jeho manželka majú z tejto činnosti určitý príjem.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci upovedomení zákonným spôsobom.

10. Odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom a vyjadreniami účastníkov, ako aj odvolaním a vyjadrením k odvolaniu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení výživného v sume 150,- eur mesačne aj pri striedavej starostlivosti je v danom prípade dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie na zistenie majetkových a zárobkových pomerov na strane rodičov, a taktiež dokazovanie ohľadom nákladov na maloletého. Zákon o rodine v ust. § 62 ods. 6 ustanovuje, že ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje. V ustanovení je uvedené slovo môže, a preto neznamená teda, že pri striedavej starostlivosti sa výživné automaticky neurčuje, ak je interval striedania u oboch rodičov rovnaký. Zo spisu vyplýva, že otec má príjem cca o 1.000,- eur vyšší v čistom ako matka. Pri takomto rozdiely v príjmoch je potom na mieste rodičovi s výrazne vyšším príjmom určiť vyživovaciu povinnosť so zohľadnením striedavej starostlivosti. Určením výživného sa sleduje to, aby mal maloletý u oboch rodičov zabezpečené riadne všetky jeho

oprávnené potreby. Argument otca o príjmoch celej rodiny, či už manžela matky, alebo jeho manželky nie je relevantný, nakoľko ani manžel matky, ani manželka otca nemajú vyživovaciu povinnosť k maloletému, túto majú výlučne rodičia maloletého. Navyše je zrejmé že ani manžel matky a ani manželka otca nemajú také majetkové pomery, ktoré by znamenali výrazné zvýšenie životnej úrovne, toho ktorého rodiča. Teda pri obdobnej životnej úrovni rodičov, avšak za situácie, že jeden z rodičov má dvojnásobný príjem oproti druhému, zakladá dôvodnosť stanovenia výživného rodičovi s vyšším príjmom aj pri striedavej starostlivosti. Určená suma 150,- eur mesačne je plne dôvodná a primeraná oprávneným nákladom maloletého, pomerov jeho rodičov a ich príjmom. Skutočnosť, že otec má výdavok na hypotekárny úver nie je dôvodom na neurčenie výživného, keď výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami a to i v prípade, ak má tento rodič dieťa v striedavej starostlivosti a zabezpečuje mu bývanie. Vzhľadom na celkový príjem otca v porovnaní s matkou je v jeho možnostiach prispievať na výživné na maloletého aj keď spláca úver. Pri výživnom pri striedavej starostlivosti ide o to, aby u oboch rodičov mal maloletý rovnaké možnosti zabezpečenia jeho každodenných potrieb. Pri nerovnakých príjmoch rodičov, kde rozdiel v príjme 1.000,- eur je značný, nie je v záujme maloletého výživné rodičovi s výrazne vyšším príjmom výživné neurčiť. Otec namieta aj, že matka nadhodnotila výdavky na maloletého, ktoré nemôžu byť 666,- eur mesačne. Odvolací súd uvádza, že pri rozhodnutí nevychádzal z takto vyčíslených nákladov, ktoré považuje za nadhodnotenú vzhľadom k tomu, že matka má maloletého 2 týždne v mesiaci, avšak vzhľadom na vek maloletého, ceny tovarov a služieb a aj z vlastnej poznatkovej činnosti súdu je dôvodné konštatovať, že náklady sa môžu pohybovať niekde okolo 300,- eur u matky, teda obdobnej výške ako uvádza, že má náklady s maloletým otec. Odvolací súd podotýka aj, že spor o výživné, nie je účtovným sporom, náklady na dieťa sú niektorý mesiac viac, niektorý menej. Nie je ani dôvodné žiadať, aby každý výdavok bol preukázaný pokladničnými blokmi. V prípade, ak tu nie sú zvýšené výdavky z dôvodu zdravotného stavu, alebo spojené so záujmovou činnosťou, oprávnené náklady je možné určiť s ohľadom na vek dieťaťa a ceny tovarov a služieb. V danom prípade je suma 150,- eur od otca na výživné maloletému opodstatnená. Treba si uvedomiť, že nejde o peniaze pre matku maloletého, ale pre maloletého, ktoré sa z dôvodu maloletosti platia k rukám rodiča. Tieto peniaze však slúžia výlučne na potreby maloletého.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne rozhodol, keď určil výživné v sume 150,- eur mesačne od otca maloletého, nakoľko tu je značný nepomer v čistom príjme rodičov. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

12. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn. 5 M Cdo 8/2008).

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).